

929 Миркуловска, Б.

Вера Стојческа Антиќ

**КОМЕМОРАТИВЕН ЗБОР ЗА
ПРОФ. М-Р БИСТРИЦА МИРКУЛОВСКА**

„Човек, колку тоа гордо звучи.“
Максим Горки

Шеесет години се достаточни за мојата дружба со колешката Бистрица, зашто со сигурност се определувам мотото на овој текст за личноста на колешката да биде мислата на Максим Горки: „Човек, колку тоа гордо звучи“.

Сестраната и богата дејност на Бистрица Миркуловска е прегледна, разновидна, од областа на образованието, науката, општествената дејност, фамилијарната и културната. Започнува со богата детска поезија, со првозбирките *Цвеќенца* (1960), *Градинче* (1962) и многу други. Како Словенка родена во Скопје 1930 година, силно ги зацврстува врските, словенечките во Р Македонија и македонските во Р Словенија. Не случајно во книгата на Тамара Арсовска *Писателите за себе*, во 2010 година Бистрица ќе запише: „Учев српско-хрватски, руски, француски, латински – во веќе зрело доба чешки јазик но, целосно ме привлече преведувањето од словенечки на македонски јазик“. Веќе во 1948 година Блаже Конески укажа дека „нашиот јазик се кове најмногу во ковачницата на преведувањето...“, виртуозно преведувајќи го *Горски Венец* од Петар Петровиќ Његош. Укажа на рамноправноста на јазиците, на преведувањето како творечки чин, на возбудата кога ќе се изврши успешна трансформација со оглед на формата и на содржината, пренесување на пораката од едно во друго јазично подрачје. (*Разговори со Конески*, Цане Андреевски, Култура 1991). Непосредно го доживував, попримав, неговото преведувачко искуство откако стапив на работа на Факултетот, а особено на постдипломски студии (1971/73).

Од стартот во подрачјето на литературниот превод соработувам со сите писатели кои преведуваат од словенечки на македонски јазик, - Георги Сталев, Гане Тодоровски, Србо Ивановски, Томе Арсовски, Александар Поповски, Матеја Матевски, Цане Андреевски, Влада Урошевиќ, како и со некогашните мои студенти – Ефтим Клетников и Киро Герасимов.“

Во врска со богатотот книжевно наследство на колешката Бистрица, правам едно вистинско резиме од повеќе нејзини изданија, но со еден можен текст од секоја од нив:

НАВЕВА СНЕГ

„Во најдолгиот ден...“

-заплакаа мајките.

„Оттаму и татковците

не им се вратија...“

СКАМЕНЕТ КРИК

Клетва ми даде-

Човек на човек – верба...

Зошто ја скрши?

Зар од грб Бруте?

-ме прободо со кама...

и смрт... и штама...

СОНУВАН СОН

РОДНА ЗЕМЈО

Сакам да се слеам

со тебе

како капка дождовна

со води езерски...

СОНУВАЛКА СУМ

ПИШАНО БИЛО

-да ја искачам

Голготата ама да

не сум распната...

КАДЕ СИ ТАТКОВИНО

ЌЕ ДОЈДЕ...

Небото во липтеж семне...

Душава боледува осамена.

Однадвор, кон собата замрежена,

од гранка гавран црн ме демне.

НИЗ ПЕСНА ДА ТИ КАЖАМ

Умрев по неа!

В село слуга ќе бидам

да сум со неа!

ЛАПИДАРИУМ
Генерацијо,
Има ли друго место
Што ќе нè збере?

ЗАПРЕНО ВРЕМЕ
Дали голем грев сум сторила
Зашто пред Тебе, Мајко Голема,
Адама од Говрлево сум го сонила?

КАЛЕИДОСКОП
ЛУБЕНИЦАТА
Со сласт ја јадеме- а
црните семки
ги плукаме. – В година
пак ќе дадат блажина.

Посебно нагласувам две изданија на колешката Миркуловска. Едното е со наслов *Молика ѝелистѐрска*, содржина која ме спојувала со Бистрица. Јас пораснав врз падините на планината Пелистер, а Бистрица, како спортист, се воодушеувала од пелистерската молика. Во 2019 година се појави нејзината книга со наслов *Чемер мигови* која претставува извонредно книжевно дело, кое со сите животни настани започнува со љубов:

Со љубов на ќерка ми
Милица – Мили
светлина во моево
стемнето доба...
Мама Бистрица

НЕЈКАМ...НО СЕПАК
В ТЕМНОВО ДОБА ТКААМ
ЧЕМЕР МИГОВИ...

Не е случајно што нејзиното творештво е проследено со бројни награди и признанија. Да споменеме: по повод 20-годишнината од осамостојувањето на Р Словенија, во 2011 година ѝ беше доделено Признание од Министерството за надворешни работи на Република Словенија.

Управниот одбор на Здружението „Франце Прешерн“ – Словенци и пријатели во Република Македонија – за сите јубилејни одбележувања ѝ има доделено признанија и благодарници за активна и успешна соработка – од денот на формирањето (1994 година).

Затоа името на Бистрица Миркуловска гордо звучи!

